

SOBAT



W O M I

vfonds
investeert in
VREDE



Monuta Veteranenuitvaart

Erkenning en waardering staan voorop bij onze dienstverlening

Veteranen hebben een bijzondere status in Nederland. Monuta wil graag iets terugdoen voor die mensen die zich hebben ingezet in dienst van de vrede. Daarom ontwikkelden we de Monuta Veteranenuitvaart. Om recht te doen aan het bijzondere verleden van veteranen. Een veteranenuitvaart is een uitvaart met bijzondere elementen die te maken hebben met het verleden als veteraan. Het Team Bijzondere Uitvaarten (TBU) van Monuta heeft alle kennis in huis om een veteranenuitvaart te verzorgen. De teamleden zijn bekend met verschillende protocollen, ceremonieel en onderscheidingen.

Uitvaartwensen vastleggen

Het is belangrijk dat uw nabestaanden later weten welke keuzes zij moeten maken voor uw uitvaart. Daarom kunt u bij Monuta gratis uw wensen vastleggen in het Monuta Uitvaartwensenformulier. Speciaal voor wensen die met uw veteranenstatus te maken hebben, heeft Monuta een bijlage ontwikkeld waar u tot in detail uw wensen kunt noteren. Wilt u uw wensen vastleggen? Neemt u dan geheel vrijblijvend en kosteloos contact met ons op.

Monuta Team Bijzondere Uitvaarten
24 uur per dag bereikbaar op 055 - 527 42 77

VETERANEN
INGEZET
IN DIENST
VAN DE VREDE



Monuta 
De steun bij ieder afscheid.

Jaarlijks worden begin september in opdracht van het bestuur van VOMI Nederland kransen gelegd op de 7 Erevelden in Indonesië



Ereveld Menteng Pulo



Ereveld Pandu



Ereveld Ancol



Ereveld Candi



Ereveld Kalibanteng



Ereveld Kembang Kuning



Ereveld Leuwigajah

SOBAT

Officieel orgaan van VOMI-NL, Vereniging van organisaties, waarvan de leden veteranen, oud-verzetmensen, oud-militairen, verwanten en sympathisanten kunnen vertegenwoordigen.

Verschijnt 6 keer per jaar.

Bestuur

Voorzitter
L. Noordzij
P. de Hoogstraat 6
6181 DH Eekloo
Tel. 045-4360607
E-mail:
linoordzij@hotmail.com

**Vice-voorzitter/
Secretaris**
K.J. Orsel
Van Hobokenhaven 63
2695 HH Barendrecht
Tel. 0180-611612
E-mail:
kjaasorsel@live.nl

1e Penningmeester
A. Lufjendijk
Voorlijk 475
2995 BE Barendrecht
Tel. 0180-618423
E-mail:
fam.lufjendijk@gmx.net
Banknummer
NL49 RABO 0180 4201 43
of
NL92 INGB 0004 2393 98
L.n.v. "VOMI-Nederland"
Barendrecht

2e Penningmeester
P. Bergman, Smeetsjeshof-
straat 11, 6005 SC Weert
Tel. 0495-564641/
06-12202692. E-mail:
pbergman49@online.nl

**Voorzitter/secretaris
Sociale Commissie
Budgethouder
Fonds Sociale Zorg**
Th.H.A. Rump
Albatrosstraat 14
2352 EG Leiderdorp
Tel: 071-6416936
E-mail:
Theorump@gmail.com

Vz. VOMI Binnenland
A.M. Mol
De Wiezeboom 9
8532 JT Steenvijk
Tel. 0521-512095
E-mail:
a.m.mol@ziggo.nl

Ereliden
H. Grk, J.N. Blom,
G. de Jong,
F.J.F. Smoorenburg,
G.C. Neeuwse,
L. Noordzij

Leden van Verdienste

T.J.J. Gaastra; J. Oldenbeuving; F.N. Welten;
J. v.d. Ham; H.H.M. Mengler

F.W. Nuyvenhoven; A.W. Scholten; J. Krikke;
G.M. Nattekaas-Delemans; P.I. Nattekaas;
K.J. Orsel; W.A.J.K. Rora; J. Hoevelaken;
Th.H.A. Rump; A.M. Mol; A. Lufjendijk;
H. Moorlag; H. Polo; R.R.G. Gommers; J. Halpaard;
H. Haas

Doelstellingen Vereniging Oud Militairen Indië- en Nieuw-Guineagangers Nederland (VOMI-NL)

De vereniging heeft ten doel:

- Het behartigen van de kloof, materiële en immateriële belangen van haar leden.
- Het behartigen van de belangen van de nagelaten betrekkingen van hen, die als gevolg van directe militaire dienstverrichtingen om het leven kwamen of ten gevolge daarvan invalide werden.
- Het ijveren voor het bijhouden en herdenken van hen die gevallen zijn tijdens militaire dienstverrichtingen alsmede van hen die tijdens, door of tengevolge van krijgsgevangenschap, ziekte of ongevallen in of door militaire dienst zijn overleden.
- Het bevorderen van het saamhorigheidsgevoel bij en de kameraadschap tussen de leden van haar lidverenigingen.
- Het bevorderen van contacten met gelijkgestemde nationale en internationale organisaties.

Beginzinnen

De vereniging tracht gestelde doelen te verwezenlijken,

ins van elke partijpolitieke richting, levensovertuiging of religie.

De vereniging staat open voor samenwerking met verenigingen, die zich op overeenkomstig terrein als de VOMI-NL, bewegen en aanverwante doelstellingen nastreven.

Raad van Advies

Voorzitter H.F. Coopmans, Brigade-generaal der Jagers bd

Leden J.H. de Kleyn, Luitenant-generaal der Infanterie bd
Prof. dr. R.A.C. Hoksbergen, Emeritus hoogleraar

Ledenadministratie

G.M. Nattekaas-Delemans
Amstelpad 17
5181 EA Rozenburg
e-mail: vomicla@gmail.com

Correspondentie

1. Opgave nieuwe leden, adreswijzigingen, bericht van overlijden e.d. richten aan de secretaris van de vereniging waartoe men behoort. Zie secretariaatsadressen onder "VERENIGINGSNIEUWS"
2. Zaken VOMI betreffend richten aan de secretaris van het Bestuur.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten en/of veranderingen aan te brengen of, zonder opgave van reden, niet te plaatsen.

De redactie kan niet aansprakelijk gesteld worden voor de inhoud van de gepubliceerde artikelen. De artikelen geplaatst in dit blad behoeven niet noodzakelijk de zienswijze van het bestuur weer te geven.

Overname van artikelen is toegestaan mits met bronvermelding.

Redactiecommissie

Voorzitter/hoofdredacteur Th.H.A. Rump (zie onder bestuur)

Secretaris/redacteur E. Falck
De Bongerd 94
8348 JW Oss
Mobiel: 06-54974053
E-mail: efoss@xs4all.nl

Fotobewerking/redacteur A.M. Mol (zie onder bestuur)

Advertenties K.J. Orsel (zie onder bestuur)

Voorplaat Nationaal Ereveld Loenen

Druck Zalsman, Zwolle

Sluitingsdatum inzenden kopij:
Nummer 185 14-06-2019

Website VOMI-NL: www.vomi-nederland.nl

Van de Voorzitter

In dit nummer zult u geen 6e artikel in de serie over het lopende Brede Onderzoek naar de excessen in de Indië periode 1945-1949 aantreffen. Hopelijk kan ik in het augustusnummer mijn bijdrage leveren nadat ik een gesprek heb gehad met een hoogleraar aan de Vrije Universiteit van Amsterdam om mij breder te oriënteren over de datum 17 augustus 1945, de dag waarop Soekarno en Hatta de Republiek Indonesië uitriepen. Dan is inmiddels ook de 7e bijeenkomst van de Klankbordgroep geweest (27 juni). Ook is er dan meer informatie over de conferentie op 20 juni waarin 5 internationale en 5 nationale onderzoekers (w.o. dr. Brocades Zaalberg) de eerste onderzoeksresultaten presenteren van het op 1 april jl. gestarte internationale vergelijkende onderzoek naar het gebruik van extreem geweld bij verschillende dekolonisationsoorlogen in de periode 1945-1975.

In de afgelopen maanden was er, evenals ik in het aprilnummer aangaf, weinig te melden. Als u geïnteresseerd bent, kunt u op internet het artikel van Niels Mathijssen dat hij op 17 april in de Groene Amsterdammer heeft gepubliceerd, nalezen. Hij constateert een stromingenstrijd bij de historici die bij het Brede Onderzoek zijn betrokken. Volgens hem denken positivistische en postkoloniale historici fundamenteel anders over o.a. het gebruik van bronnen en methoden, is er onvrede over de moelzaam verloopende samenwerking met Indonesische historici en worden er vraagtekens gezet bij de opzet en de auteurskeuze van het publiëksboek (de synthese die naar verwachting in 2021 zal worden uitgebracht). Mocht u de Ronde Tafeldiscussie over de Open Brief (van 27 november 2017) van de

"Groep Pondaag" (zie "Van de Voorzitter" in het aprilnummer 2019) op internet hebben gevolgd, dan zult u opvallend veel parallellen constateren!

Tot slot meld ik over dit onderwerp nog dat op 11 maart jl. de 6e bijeenkomst van de Klankbordgroep heeft plaats gevonden. Aan de orde kwamen o.a. de Ronde Tafeldiscussie met de "Groep Pondaag" en een presentatie van dr. Brocades Zaalberg over het hiervoor genoemde internationaal vergelijkende onderzoek.

Op 20 maart was ik aanwezig bij de ALV van VOMI Zeeland in Goes. Helaas was voorzitter Smoorenburg door ziekte afwezig. Hopelijk is hij inmiddels weer helemaal hersteld. Het officiële gedeelte verliep buitengewoon vlot waarna de 70 aanwezigen zich gezellig met elkaar konden onderhouden en zich tegoed konden doen aan een rijkelijk koud en warm buffet.

Op 10 april woonde ik de 1e dag van de reünie van onze zustervereniging VNNQM in 't Harde bij. Ruim 300 Nieuw-Guinea gangers waren aanwezig en genoten van de goed georganiseerde dag waarin uiteraard de "blauwe hap" niet ontbrak.

Op 13 april waren er ook ruim 300 veteranen van allerlei missies aanwezig bij de Drentse Veteranendag in Assen. Na de kranslegging buiten en een aantal mooie toespraken

binnen, was er voldoende gelegenheid om zich met elkaar te onderhouden. Daarna liet iedereen zich de Indische maaltijd goed smaken. Het was (al vroeg) een eindje rijden maar dat was het zeker waard.

Op 4 mei was ik bij de herdenking in Loenen. Sinds vorig jaar is voor een nieuwe opzet van de ceremonie en het vervolg gekozen, waardoor n.m.m. ook jongere generaties aangesproken en meer betrokken worden. De weersvoorspellingen waren somber, desondanks was er een grote opkomst. Wonder boven wonder passeerden de forse hagelbuien links en rechts de herdenkingslocatie en bleef het daar droog. Ik denk dat we het verdiend hebben.

Op 5 mei was ik paradecommandant in Wageningen. Trokken 's-morgens nog hagelbuien over, in de middag brak de zon door en kon een grote mensenmassa de ca. 1700 deelnemers aan het bevrijdingsdefilé toejuichen. Van de 20 VOMI leden die zich voor het defilé hadden opgegeven, waren er slechts 6 (op de voertuigen) aanwezig. Jammer, voor het weer hadden ze het dus niet hoeven laten!

*Uw voorzitter,
Leen Noordzij*



Nationaal Ereveld Loenen

Nationaal Ereveld Loenen is de laatste rustplaats van bijna 4000 Nederlandse oorlogsslachtoffers: mannen, vrouwen en kinderen. Zij verloren hun leven tijdens de Tweede Wereldoorlog of tijdens geweldadige conflicten daarna, zoals in voormalig Nederlands-Indië of de meer recente (vredes-) missies. Hun graven liggen niet in strakke rijen op een glad geschoren grasveld, maar in het bos, verspreid langs slingerende paden. Achter elk oorlogsgraf schuilt een verhaal.

Een markant gebouw op het Ereveld is de kapel. Hier vindt u een schrijn met 42 gedenkboeken. In deze boeken staan de namen van 130.000 Nederlandse oorlogsslachtoffers die geen aanwijsbaar graf

hebben. Iedere dag slaat de beheerder van het Ereveld één bladzijde om, zodat ook zij nooit vergeten worden.

Op het Nationaal Ereveld Loenen staan wij ook stil bij de vele Nederlandse oorlogsslachtoffers die hun graf hebben op één van de zeven Erevelden op Java / Indonesië. Voor ieder Ereveld is op Loenen een wit kruis geplaatst (zie foto).

Dodenherdenking 'Eerbewijs' Nationaal Ereveld Loenen

Op 4 mei 2019 startte de officiële herdenking 'Eerbewijs' met een ceremonie bij de kapel met bijdragen van Erik Ader (nabestaande), Ank Bijleveld (minister van Defensie), Renee van Bavel (zangeres en pianiste), leerlingen van de Koninklijke

Scholengemeenschap Apeldoorn, Ingrid Rots (geestelijk verzorger politie Friesland) en Theo Vleugels (algemeen directeur Oorlogsgravenstichting).

Tiptoe, één minuut stilte, het Wilhelmus.

Kranslegging.

Gevolgd door het 'Luisterbos' met o.a. Het Indisch Onze Vader, Het lied der achttien dooden van Jan Campert en verschillende voordrachten door jongeren onder leiding van Theater 'Na de Dam'. Het programma werd muzikaal ondersteund door de Polttiekapel van het district Noord- en Oost-Gelderland o.l.v. de heer J.W. Schoonhoven.



Foto: Oorlogsgravenstichting

Dodenherdenking 'Eerbewijs' Nationaal Ereveld Loenen



**75 JAAR
VRJHEID**



Wageningen, 5 mei 2019

Stad der Bevrijding

Wageningen -Stad der Bevrijding- heeft de naam te danken aan het feit dat in Hotel De Wereld op 5 mei 1945, onder toezicht oog van Z.K.H Prins Bernhard, de onderhandelingen over de capitulatie van Duitsland zijn gevoerd. Na ondertekening van de capitulatievoorwaarden op 6 mei 1945 in de Aula van de Landbouwhogeschool (naast Hotel De Wereld) betekende dat voor Nederland het einde van de Tweede Wereldoorlog.

Nationale Herdenking Capitulaties 1945

De Nationale Herdenking Capitulaties 1945 op het 5 Mei plein is jaarlijks de kern van

Bevrijdingsdag. Dan worden de offers van de geallieerden voor de bevrijding van Nederland herdacht. Tijdens deze plechtigheid tonen vertegenwoordigers van de geallieerde landen hun respect voor de gevallen tijdens het vlaggenprotocol. Naast de Nationale Herdenking van de Capitulaties van de Duitse en Japanse strijdkrachten in 1945 zijn er in de middag nog de Herdenkingsbijeenkomst in de Johannes de Doperkerk en het Bevrijdingsdefilé.

Bevrijdingsdefilé

Het Bevrijdingsdefilé werd (evenals als vorig jaar) geformeerd vanaf de ingang

van het Belmonte Arboretum en werd op het 5 Mei plein afgenomen door de minister van Defensie mevrouw A. Bijleveld-Schouten. Ook viceminister-president en minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport de heer H. de Jonge was bij de Nationale Herdenking Capitulaties 1945 en het Bevrijdingsdefilé aanwezig. Aan het defilé namen 1500 oud-strijders, oude en jonge veteranen en militaire erfopvolgers deel als eerbetoon aan de bevrijders. Hierin werden ze begeleid door vele binnen- en buitenlandse muziekkorpsen, maar ook door actief dienende militairen en ruim 40 historische militaire voertuigen.





**75 JAAR
VRJHEID**

75 JAAR VRJHEID



“Daar woonde mijn huis en daar sliep mijn bed” (deel 12)

*Het verhaal over mijn diensttijd in Indië
(1947 t/m 1950)*

door Jan van der Vegt

Aangekomen bij die spoorbrug, hebben we met z'n vijven gewacht op de anderen en was het inmiddels donker geworden. Na enige tijd hoorden we uit hun richting hevige mitrailleurvuur, vergezeld van doffe knallen, naar later bleek van handgranaten. We zijn toen over de brug gelopen naar de post die daar lag en hebben dit gemeld aan de commandant, luitenant De Vries.

Op zijn initiatief zijn we met mijn jeep, met hem en een aantal makkers van 5 RS een eindje de weg naar Muntilan met gedoofde lichten opgereden, maar de Vries achtte het te gevaarlijk om met die paar man verder te gaan. Hij vuurde nog een paar lichtkogels af met een 2 inch mortier. Toen daar geen reactie op kwam, zijn we teruggekeerd naar de post bij de brug.

Daar was geen radioverbinding te krijgen met de overige eenheden en noodgedwongen moesten we de volgende dag afwachten. Ik heb er die nacht geslapen, zo goed en zo kwaad als het ging.

Intussen had men in Muntilan ontdekt, dat er iets goed mis was en zijn er hulpacties gestart. Men ontdekte dat de jeep was beschoten door 2 Vicker-



Eén van de carriers in Muntilan



Het verwoeste station in Temangung

mitralleurs in een kruisvuur, waarbij Visscher op slag dood was.

Er waren van de 14 inzittenden 6 doden, 6 gewonden en 2 man ongedeerd.

De overlevenden hebben zich eerst nog verweerd met hun handgranaten en wisten daarbij één van de mitralleurs uit te schakelen. Daarna hebben ze zich lange tijd in de sloot naast de weg en in de sawah moeten verbergen toen de TNI naar hen zocht. Door steeds weg te duiken, wisten ze de dans te ontspringen.

Nadat er hulp uit Muntilan was gekomen, zijn ze daar naar toe gebracht en daar verzorgd door een Chinese dokter die uit de kampong was gehaald. De volgende dag zijn de gesneuvelden en gewonden naar Jogja gebracht via dezelfde weg over Tempel.

Met de carriers, die hen daar brachten ben ik naar Muntilan teruggereeden. Daar heb ik met de Kerstdagen vastgezeten, want verderop was een brug zó

beschadigd dat geen van onze wagens er meer overheen kon. Het was daarom niet mogelijk de rest van het bataljon, dat inmiddels in Temangung zat, te bereiken.

De details van voorgaande gebeurtenis weet ik naar aanleiding van een artikel dat ik er over schreef in ons blad 'De Mortier van 5' opgenomen rond de Kerstdagen van 1998. Op dat artikel kwam een reactie van de zijde van 5 RS. Ik kreeg contact met Kees Otto en hij wist de namen van nog 3 anderen. Dat waren: Jan van Duren, Chris van Arnhem en Theo van der Logt. Op hun reünie in september 1999 heb ik drie van deze vier kameraden ontmoet.

En zo geschiedde het, dat ik Kerst 1948 in Muntilan doorbracht onder niet zulke fijne omstandigheden. We moesten goed oppassen omdat er veel TNI troepen in die omgeving zaten. Om de huizen, waarin we gelegerd waren, te beveiligen maakten we struikeldraden tussen de achterdoorgangen met daaraan

een handgranaat, die in een conservenblikje werd geklemd. De veiligheidspen werd uit de beugel van de granaat gehaald en het blikje zelf werd ook vastgemaakt. Dat zou er dan voor zorgen, dat bij trekken aan die draad de handgranaat uit dat blikje zou wippen en zou afgaan.

De avond van de Eerste Kerstdag heeft luitenant Van Donselaar voor een aantal van ons het Kerstevangelie uit Lucas 2 gelezen en dat was alles wat we van Kerst merkten.

Op maandag de 27^e gingen we naar Jogja met de bedoeling om dan maar via Salatiga, Ambarawa en Magelang naar Temangung te rijden. In Jogja overnachtten we, maar op dinsdagmorgen kwam een luitenant-kolonel daar vertellen dat vanuit Magelang de bruggen door de genie hersteld waren.

Vanuit Jogja repareerde deze genie nog één brug en zo konden we alsnog via Muntilan en Magelang onze bestemming bereiken, waar we 's avonds aankwamen.

Daar vierden we de jaarwisseling '48/'49 en speelde ik op oudejaarsavond tijdens de kerkdienst op het harmonium in het Chinees Protestants kerkje.

Ik ging die avond vroeg naar bed en bleef er op 1 en 2 januari 1949 in liggen wegens koorts. Op de 5e hield ik toezicht bij het schoonmaken van een waterput door koelies. Ook liet ik een pomp repareren, waardoor we weer schoon water konden oppompen voor de mandi-bakken. Dat zijn grote stenen bakken, waaruit je met een klein emmertje water over je heen gooit bij het wassen en dat is de manier van baden in Indië, ook wel genoemd: "srammen".

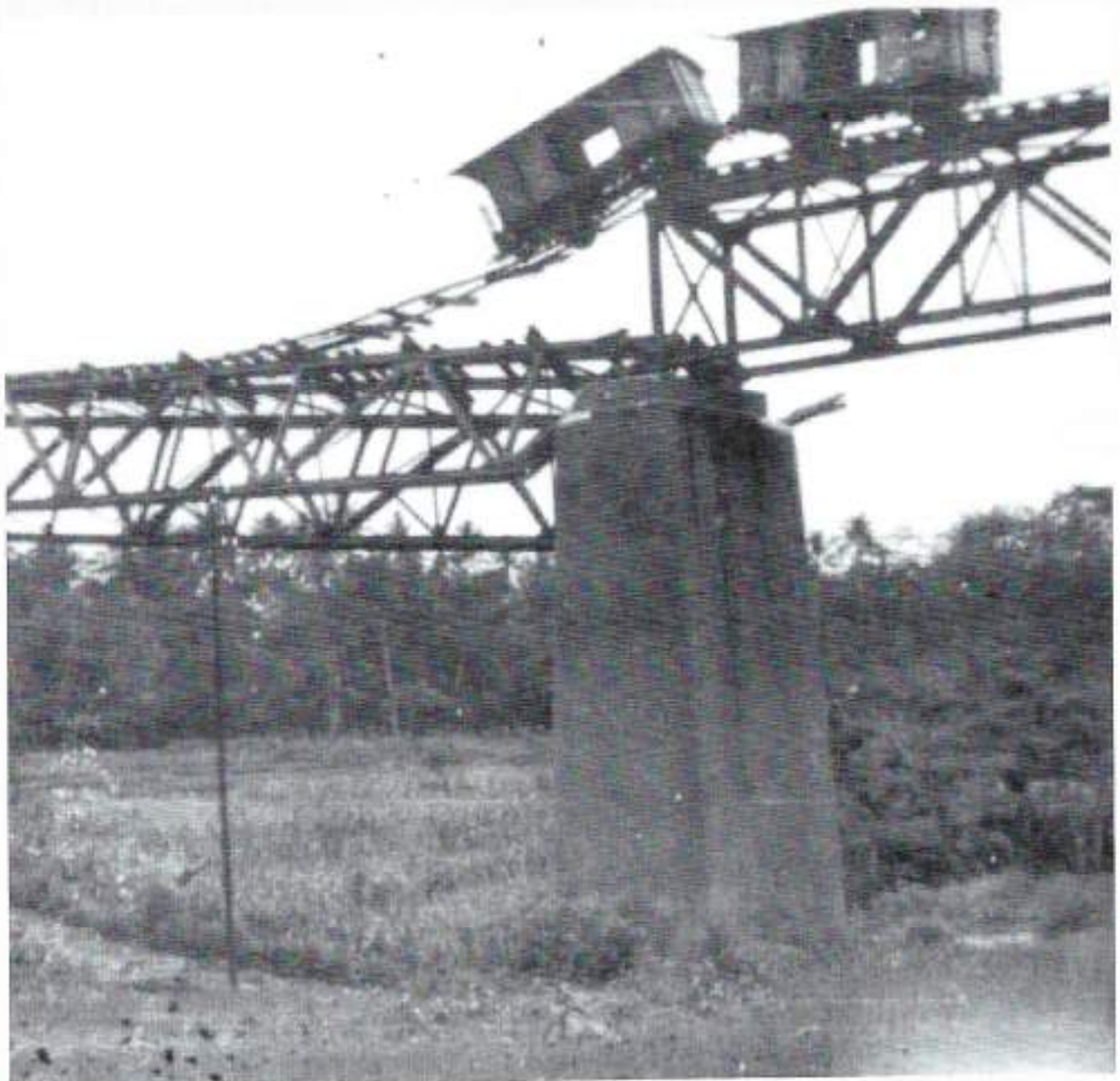
Op de 7^e reed ik als hulpchauffeur mee met een konvoel naar Salatiga, waar spullen gehaald moesten worden.

Ik kon weer slapen in het Chinese paleis na een bezoek aan de fam. Ribbens. Van hen hoorde ik dat hun drukkerijmachines in Jogja waren teruggevonden en nog in goede staat verkeerden. Jo Odijk had goede diensten bewezen bij het terugvinden. De volgende dag ging ik weer mee terug naar Temangung.

Zondag, de 9^e heb ik in de kerkdienst op het orgel gespeeld. De maandag daarop heb ik het maar meteen

schoongemaakt, want er mankeerde het één en ander aan dat Mannborg-instrument van 3^{1/5} spel.

Op die dag sneuvelde onze luitenant Henneman toen de carrier waarin hij zat, op een mijn liep. Hij was de eerste gesneuvelde van ons bataljon. Op de 11^e werd hij begraven.



Een verwoeste spoorbrug met wagons, die in de lucht hangen

Indië

Uit mijn dagboek van toen

Deel 23

Zondag, 19 december 1948

Vanmorgen om 06.30 uur zijn onze troepen de demarcatielijn overgestoken richting Fort De Kock. Al geruime tijd was er sprake van dat er op militair gebied iets stond te gebeuren. Troepenverplaatsingen, alarmoefeningen en herhaalde inspecties van onze wapenuitrusting wezen er op dat het moment van actie ieder ogenblik kon aanbreken. Op zaterdag 18 december 1948 kwam het bericht dat de 2e politionele actie door bepaalde omstandigheden voor 24 uur was uitgesteld. Dat betekende dus dat er nu echt iets ging gebeuren. Iedereen was het er

over eens, met praten komen we niet verder. Herhaaldelijk had de Republiek de door haar met de Nederlandse regering gesloten overeenkomst geschonden. Veel militairen van de KL en het KNIL waren daar reeds slachtoffer van geworden. Het was duidelijk dat dat zo niet langer kon doorgaan.



Om 05.30 uur vanmorgen daverden de eerste vliegtuigen al over ons kampement met aan boord een compagnie paratroepers en een groot aantal militairen van de Prinses Irene Brigade. Als eerste hadden zij tot taak het gebied rondom Solok op de vijand te veroveren en te bezetten tot nieuwe troepen zouden arriveren. Tegen de middag kreeg ik van kapitein Bakker het bevel om met de meeste spoed twintig man gereed te maken voor een gevechtspatrouille. Onze opdracht was: een gebied van 10 kilometer ten noordoosten van Loeboekaloeng te zuiveren van subversieve elementen en te vrijwaren van vijandelijke infiltraties.

Onder leiding van luitenant Elbertse reden we in één ruk naar Loeboekaloeng. Onderweg ondervonden we -op een enkele sluipschutter na- vrijwel geen

tegenstand. Bij aankomst in de kampong was er zo op het eerste gezicht niemand te bekennen. Toen we het dorp doorzochten, bleken er toch nog enkele stokoude en zieke mensen te zijn. Aan de rand van de kampong betrokken we een leegstaand huis van waaruit we onze acties konden uitvoeren. Het huis had een groot aantal raamopeningen met ijzeren tralies. Het uitzicht op omgeving was zodanig dat het praktisch onmogelijk was het huis ongezien te benaderen. Dat gaf ons tenminste een veilig gevoel in zo'n vijandelijk gebied, waar je op alles voorbereid moest zijn.

Na het nuttigen van onze Australische noodrantsoenen (uit 1941), gingen we weer op pad. Het was aardedonker. Ik voelde de spanning stijgen bij de gedachte wat ons de komende dagen mogelijk te wachten stond. Dat gevoel werd nog versterkt door vreemde geluiden rondom ons. Met een meter tussenruimte liepen we achter elkaar, met de wapens in de aanslag, aan de rechterkant van een smal weggetje langs

de kamponggrand. Afgesproken was dat we drie of vier maal in een hinderlaag zouden gaan liggen. Na een half uurtje lopen kwamen we bij een open terreingedeelte met aan de rechterkant een alang alang veld. Dit leek ons een geschikte plaats voor een eerste hinderlaag. Weggedoken in de alang alang wachtten we op de komst van een eventuele vijand die beslist niet zou kunnen ontkomen.

Zonder ook maar iets gehoord of gezien te hebben, trokken we na ongeveer een uur weer verder. Na nog tweemaal in hinderlaag te zijn gegaan, vertrokken we tegen de morgen naar ons vertrekpunt in Loeboekaloeng voor een korte slaaprust. De vijand had zich niet laten zien.

Twee uur later gingen we, met de slaap nog in de ogen, weer op pad. Met ruime tussenstand trokken we dwars door de kampong in noordelijke richting naar het gebied dat gezuiverd moest worden van eventueel nog aanwezige peloppers. Verschillende kampongs in de eerder

genoemde streek werden door ons systematisch doorzocht, echter zonder resultaat. Het leek wel of er geen vijand bestond! Zo'n situatie is echter levensgevaarlijk, omdat je gauw de neiging hebt om minder bedachtzaam te zijn op mogelijke sluipschutters in het terrein.

Wat ons toch deed beseffen dat we in oorlog waren, waren de vliegtuigen in de lucht. Regelmatig zagen we een bommenwerper overvliegen, begeleid door enkele jagers, op weg naar vijandelijk gebied. Ergens gaf ons dat toch een veilig gevoel. Tegen twee uur in de middag kwamen we in een prachtig berglandschap terecht. Als je niet beter zou weten, zou je je op vakantie wanen. Glinsterende sawahs, groene palmbomen, beboste bergen en hier en daar een stromend riviertje, gaven het geheel een fascinerend aanzicht. Het enige dat er aan ontbrak waren de vrouwen en de meisjes, de mannen en de jongens met hun karbouwen om het land te bewerken. Vanuit onze positie zagen we aan de



Gezicht op een sawah

oostkant van het gebied een kampong liggen, waar mogelijk vijandelijke elementen zouden kunnen zitten. Vooral omdat het vrijwel openliggende terrein van daaruit gemakkelijk kon worden bestreken, althans vanuit onze positie gezien. We besloten om ook deze kampong te doorzoeken. Om deze te bereiken, moesten we eerst enkele sawahs oversteken. In een lange rij, lopend over de

smalle sawahdijkjes, gingen we op weg. Halverwege het traject sprongen plotseling drie mannen uit de sawah omhoog en zetten het op een lopen. De afstand bedroeg zeker honderd meter. Hoewel het niet duidelijk was of ze bewapend waren, werd er toch op hen geschoten. Toen we op de plaats aankwamen waar we de mensen hadden gezien, zagen we aan de bloedsporen

dat er beslist iemand geraakt moest zijn. Van de vluchters was echter niemand meer te bekennen. Vermoedelijk waren ze in de dichte begroeiing van de bosrand verdwenen.

Henk van Vliet



Oproep

Mijn oom luitenant Hugo Wilmar (1923-1957) is medio november 1945 met de eerste 2000 man van de Mariniersbrigade naar Nederlands-Indië vertrokken aan boord van de "Noordam".

Hij was filmoperateur en oorlogsfotograaf en fotografeerde in die hoedanigheid de landing op 21 juli 1947 in Pasir Poetih. Een

groot deel van de foto's die mijn oom in die periode heeft gemaakt, is terug te vinden op de website van het Nederlands Instituut voor Militaire Historie (NIMH) - www.nimh-beeldbank.defensie.nl

Voor de ontwikkeling van een documentaire over het leven van mijn oom ben ik op zoek naar tijdgenoten die mijn oom

hebben gekend, aanvullende informatie over hem hebben of bereid zijn om met mij van gedachten te wisselen. Er is veel gedocumenteerd over mijn oom, onder meer door Louis Zweers in het boek 'Front-Indie'. Op de twee foto's (collectie Bob van Dijk) is mijn oom te zien.



Reacties gaarne naar:

Hugo de Wolf, Geestbrugkade 52, 2281 CX Rijswijk
070-3194831 of 06-24769895
E-mail: hugo@worcflow.nl

De wereld van Jan van der Steege

Tijdens de 2^e Wereldoorlog, in Nederlands-Indië en de periode erna

Deel 2

Jan van der Steege als scholier 1941-1944



Vanaf 1941, tot de landing van de geallieerden in Frankrijk in 1944, zit Jan op de Machinistenopleiding in Zwolle



(1941) Jan als 15-jarige scholier in Zwolle



Leraar Jansen (bijnaam "De Bles") van de Machinistenschool in 1945



Jan met vriend Jan Penninkhof in maart 1942



Op 12 augustus 1942 ontvangt Jan van de burgemeester een vrijwaring voor het inteveren van zijn fiets, omdat hij die nodig heeft om naar school in Zwolle te kunnen gaan. Hitler heeft er belang bij dat er machinisten worden opgeleid voor zijn oorlogsdoel!

Grafhorst 1945



Jan met vrienden (vermoedelijk Jan Penninkhof en Nan Kelzer) bij het veer in Grafhorst in 1945



Jan met vrienden Wim Jongepier en Nan Kelzer in 1945



Broer Harm-Jan van der Steege (met hond) en vriend Jan Penninkhof op de boerderij aan de Kamperzeedijk in Grafhorst 1945

Dodenherdenking in Jakarta

Ereveld Menteng Pulo

4 mei 2019

Op 4 mei 2019 werd traditioneel ook op het Ereveld Menteng Pulo in Jakarta de Dodenherdenking gehouden. De herdenking vond plaats in de Simultaankerk, de kerk die in 1946 door de Nederlandse troepen werd gebouwd o.l.v. luitenant-kolonel Van Oerie. De herdenking werd ingeleid door de directeur van de Oorlogsgravenstichting in Indonesië, de heer Robbert van de Rijdt. Daarna werden er diverse gedichten voorgelezen

door kinderen van de Nederlandse School in Jakarta. Tenslotte sprak de Nederlandse Ambassadeur, de heer Rob Swartbol, zijn rede uit. De herdenking werd bijgewoond door zo'n 160 bezoekers, voornamelijk van de Nederlandse gemeenschap in Jakarta, maar ook door nazaten van KNIL militairen die in Indonesië wonen en daarnaast ook door geïnteresseerde Indonesiërs. Na de toespraken verplaatste

het geheel zich via het Columbarium, alwaar de echtgenote van de Ambassadeur een handboekje legde bij de urn van de Onbekende Soldaat, naar het Vlaggenmonument. Hier werden 7 kransen gelegd en de Taptoe gespeeld. Na de 2 minuten stilte volgde het Wilhelmus. Tot slot legden veel aanwezigen nog bloemen op diverse graven van de bijna 4300 Nederlanders die hier begraven liggen.



Bijzonder eerbetoon aan Nederlandse Korea-veteraan

Op 12 maart 2019 waren deelnemers aan de inspectierels van algemeen directeur Theo Vleugels en president van de Oorlogsgravenstichting, Piet Hein Donner, getuige van een bijzonder eerbetoon aan een Nederlandse Korea-veteraan. De urn met de asresten van veteraan Willem de Buijzer

kwam met militair eerbetoon aan op de luchthaven in Zuid-Korea. Bij de aankomst was ook een delegatie van de Vereniging Oud Korea Strijders (VOKS) aanwezig. De urn is later die dag met groot militair ceremonieel bijgezet op het United Nations Memorial Cemetery te Busan. Op dit Erevelid liggen bijna

3000 VN-militairen begraven die gevallen zijn in de Korea-oorlog 1950-1953, waaronder 117 Nederlanders. Vijf Nederlanders worden nog vermist. Zij worden op het Erevelid herdacht door middel van een gedenksteen. Sinds 2005 is het ook mogelijk dat urnen met asresten van veteranen hier worden bijgezet.



Oproep

Project Nagasaki 2020

Het comité 'Project Nagasaki 2020' heeft als doel om tijdens de 75e herdenking van de Atoombom op Nagasaki op 9 augustus 2020 een monument te verwezenlijken voor de slachtoffers en nabestaanden van Krijgsgevangenkamp Fukuoka 14 in Nagasaki.

Omdat Mitsubishi (waar deze krijgsgevangenen werden tewerkgesteld) na vele verzoeken en uit pietelt voor de slachtoffers niet thuis geeft om het monument te bekostigen, hopen wij dat het ons via crowdfunding wel gaat

lukken om het monument te verwezenlijken.

De stad Nagasaki geeft gelukkig toestemming om het monument in het Peace Park te plaatsen.

Ook willen wij deze grote wens van de laatste overlevende van de Atoombom in Nederland, Dick Buchel (98), in vervulling laten gaan.

Op www.imaginepeacenow.nl leest u alles over het verhaal van mijn vader (Everhard Schouten) die ook slachtoffer was van deze afgrijselijke gebeurtenis.

Daarnaast zijn wij dringend op zoek naar nabestaanden van de slachtoffers van Kamp Fukuoka 14. Een aantal van hen hebben we al getraceerd, zelfs in Australië.

Namens het comité van slachtoffers en nabestaanden alvast hartelijk dank voor uw medewerking en bijdrage.

Rob Schouten
Voorzitter comité 'Project Nagasaki 2020'
E-mail: rolida@telport.nl

Alle ECHOS Homes zijn Veteranenontmoetingscentra

ECHOS Homes zijn van oudsher unieke ontmoetingscentra met een gezellige huiskamer, multifunctionele vergader- en ontspanningsfaciliteiten en een prima keuken.

- ★ ECHOS Homes kunnen zowel kleine als grote groepen (ca. 150 personen) accommoderen
- ★ Met onderstaande contactpersonen kunt u uw wensen bespreken.
- ★ ECHOS Homes hebben de status 'militaire accommodatie'. Wij kunnen al uw activiteiten en evenementen die door Defensie worden gesubsidieerd, direct voor u declareren.



ECHOS Home 'de Schakel' gastvrouw: Marieke Potappel
Leuvenumseweg 68, 3852 AS Ermelo tel. 0341 - 552 830

ECHOS Home 'de Landing' gastheer: David Mammen
Deelenseweg 28, 6816 TS Schaarsbergen tel. 026 - 44 30 487

ECHOS Home 'de Vrijheid' gastheer: Roel Willemsen
Eindhovensedijk 33, 5688 GN Oirschot tel. 040 - 29 04 515

ECHOS Home 'het Bakken' gastheer: Han Mennink
Johannes Postweg 5, 7973 JB Darp (Havelte) tel. 0521 - 341 297

ECHOS Home 'het Anker' gastheer: Ad Mulwijk
Toepad 110, 3063 NJ Rotterdam tel. 010 - 24 299 10

ECHOS Home 'de Eendracht' gastheer: Han Mennink
Schapendijkje 8, 1782 TD Den Helder tel. 0223 - 655 066

ECHOS Home 'Baan Zulu' gastheer: Aart Werkman
Otterloseweg 12-A, 6732 BS Harskamp tel. 0318 - 453 060



www.echos.nl

Het Rozenpakhuijs Bloemen en Planten John Scheurkogel

Middeldijk 73 A ~ 2992 SH Barendrecht
Tel.: 0180-621298
Info@hetrozenpakhuijs.nl
Website: www.hetrozenpakhuijs.nl

Openingstijden
Maandag t/m zaterdag
08:00-18:00 uur
Vrijdag 08:00-20:00 uur

Herdenking Indië Monument Leiden

Het bestuur van de Stichting Militair Indië Monument Leiden organiseert donderdag 5 september 2019 de jaarlijkse herdenking van de 26 uit Leiden afkomstige, in voormalig Nederlands-Indië, gesneuvelde militairen.

De ceremoniële herdenking vindt plaats bij het Indië Monument bij molen "De Put" (voormalige Morspoortkazerne). Voorafgaand aan de plechtigheid buiten wordt er in de Evenementenzaal van Museum Volkenkunde een

herdenkingsrede uitgesproken.

Gastspreker dit jaar is de Minister van Defensie, mevr. drs. A.Th.B. Bijleveld-Schouten.



Krijgsmacht Veteranendagen 2019



Koninklijke Landmacht

De KL organiseert dit jaar **geen** veteranendag.



Koninklijke Marine

De KM veteranendag wordt gehouden op 11 juli 2019 in Den Helder.



Koninklijke Luchtmacht

De KLu veteranendag wordt gehouden op 11 september 2019 in Eindhoven.



Koninklijke Marechaussee

De KMar veteranendag wordt gehouden op 4 oktober 2019 in Apeldoorn.

Wel en Wee van 42 AAT

42e Brigade Transportcompagnie in Nederland en Nederlands-Indië

Deel 8

Acclimatiseren

Het eigenlijke werk van de compagnie, konvoirritten maken en wat het verzorgingspeloton betreft aanvullingsplaatsen bemannen, was voorlopig niet aan de orde. We zouden eerst moeten wennen aan het klimaat en door een forse opleiding vertrouwd gemaakt worden met onze toekomstige werkzaamheden. Dus gaven we onze pelotons theorieles over wat wij hadden geleerd in onze opleiding, hielden met veelvuldige oefeningen de exercitie op peil en voerden vaak inspecties uit op de wapens, de kleding en de uitrusting en voor zover mogelijk de zelfverzorging van onze manschappen. Maar we waren als compagnie zonder vaste taak natuurlijk ook een dankbaar object voor bijvoorbeeld het verrichten van allerlei wachtdiensten.

Dat was het normale wachtlopen in en bij de kazerne, maar onder meer ook de bewaking van de Wonokromo-brug aan de zuidelijke uitvalsweg van de stad en een gevangenis in de Werfstraat in Soerabaja. Voor de 'stippen' (de vaandrags en de adjudant) was een belangrijkere functie weggelegd.

Wij hadden het voorrecht bij toerbeurt Officier van Piket te mogen zijn, wat je overigens niet onthief van de bezigheden waaraan je geacht werd bezig te zijn of die wel voor je werden uitgedacht.

Zo kwam de compagniescommandant (CC) op het lumineuze idee dat ik wel eens met de gehele compagnie -behalve diegenen die in de kazerne bezigheden hadden-

een flinke mars kon gaan maken. Waarheen? De stad uit mocht niet in verband met de onveiligheid. Dus dan maar de stad in waar ik overigens heg noch steg kende. Eerst vier pelotons geformeerd en opgesteld. De CC kwam daar natuurlijk even naar kijken, ik heb me keurig gemeld met 'gereed voor marsoefening'. Er kwamen wonderwel geen op- of aanmerkingen, dus welgemoed op stap richting de stad. Toch maar niet een van de grote boulevards gepakt, maar een wat vriendelijk uitzienende, wat beschaduwde weg ingeslagen. Ik hield wel de gevolgde route goed in de gaten, want verdwalen met de hele club was wel het laatste waaraan ik behoefte had. Het was, zoals gewoonlijk, drukkend warm.

Ons marstempo zakte gestadig en ik was dan ook meer dan verheugd een min of meer open plek te ontdekken waar we konden halt houden en wat bekomen en opdrogen. Na een flinke rust zorgvuldig langs dezelfde route terug naar de kazerne. Iedereen begreep dat we -om herhaling te voorkomen- redelijk monter moesten binnenmarcheren. De kapitein stond al klaar. Ik heb de troep keurig in de houding gemeld, waarna we zonder inspectie of commentaar konden inrukken. Na een douche en een haastige maaltijd was ik gereed voor mijn die avond beginnende piketdienst.

Verschil van inzicht

Zo'n piketdienst heeft mij ook tot mijn eerste aanvaring met





Bij de oprichting van 42 AAT op 1 januari 1949 werd de toen zevenentwintigjarige reserve kapitein Koert de Boer (geboren op 30 juni 1921 te Vlagtwedde / Oost Groningen) benoemd tot commandant

mijn commandant gebracht. Het was na het avondappel van 22.00 uur toen in één van de slaapzalen hevige beroering ontstond. Toen ik er bij werd geroepen, liep iedereen paniekerig rond, de bedden waren verschoven en de klamboes lagen op de grond. Op de vloer lag een wild in het rond slaande maat die anderen in bedwang trachtten te houden. IJlings gewaarschuwd personeel uit onze ziekenboeg hebben de man (die naar mijn mening een epileptische aanval had) gekalmeerd en per brancard meegenomen, waarna de orde op de slaapzaal werd hersteld en de rust terugkeerde. Het bleek dat de desbetreffende man die avond de stad in was geweest, rijkelijk had gedronken en een bezoek had gebracht aan een inlandse vrouw en ook bij thuiskomst bij de ziekenboeg een ontsmettende spuit had gehad. Dat alles had waarschijnlijk bijgedragen aan zijn aanval.

De volgende ochtend ik had mijn piketrapport ingeleverd werd ik bij de CC geroepen. Ik had volgens hem deze zaak volkomen verkeerd behandeld, had de man niet

naar de ziekenboeg mogen laten brengen, maar hem achter de wacht in een cel moeten laten opsluiten. Mijn argument dat de man duidelijk een mij bekend ziektebeeld vertoonde, kon ik nauwelijks te berde brengen. Het werd letterlijk overdonderd en toen ik toch probeerde mijn standpunt te verduidelijken, volgde meermalen een luid 'hou je mond'. Dat heb ik dan ook gedaan en op alle volgende opmerkingen en vragen geen antwoord meer gegeven. Omdat de situatie geen uitzicht meer bood, kreeg ik te horen 'u kunt gaan'. Ik dacht niet anders dan dat ik het einde van mijn militaire carrière had bereikt. Maar later op de dag sprak hij mij aan en zei dat hij na een gesprek met de dokter tot de slotsom was gekomen dat mijn beoordeling van de zaak juist was geweest. Geen excuses, maar hij gaf wel zijn ongelijk eerlijk toe. Want zo was hij ook wel.

Goede commandant

Ook later zijn we nog wel eens tegen elkaar opgelopen, maar ik was niet de enige. Ook van mijn mede pelotonscommandanten hoorde ik van hun aanvaringen met de CC. Waarschijnlijk

had onze commandant het ook niet gemakkelijk. Tussen de kapiteins was een bron van ongenoegen het wel of niet kunnen overgaan in beroepsdienst. Enkelens waren beroeps, de anderen (waaronder mijn CC) reservisten, maar kregen vooralsnog geen beroepsstatus.

Wij vaandrigs hadden geen carrière problemen. Wij voelden ons gewoon dienstplichtigen en maakten ons geen zorgen hoe het na terugkeer in Nederland met ons zou gaan. Kapitein De Boer was naar mijn mening ondanks zijn niet zo gemakkelijke manier van doen een goede commandant. Gestreng in de discipline, onkreukbaar en eerlijk. Soms misschien te veeleisend, het zichzelf niet gemakkelijk makend. Niets door de vingers ziend en daardoor gevreesd. Ik vermoed dat hij graag een betere verhouding met anderen had gehad, maar daarvoor terugdeinsde door de gedachte daardoor aan gezag in te boeten. Hij was ook een perfectionist. Zijn kazernedeel moest er tiptop uitzien. De stenen paaltjes op de hoeken van de wegen waren blinkend wit gekalkt. Het gebeurde wel eens dat een chauffeur een bocht te kort nam en op een paaltje een veeg van een autoband te zien was. Dan werd de auto met de witte veeg aan de band opgespoord en volgde er een 'douw' voor de chauffeur. De onberispelijk uitzijende 42 AAT kazerne bleef ook voor de buitenwacht niet onopgemerkt. Daar stonden we te boek als de "modelboerderij" (zinspeling op de naam van onze commandant).

Henk van den Berg

**75 JAAR
VRJHEID**

SOBAT

Schandvlek van de Staat der Nederlanden (deel 37)



R.J. de Rijk

Ik liep naar het openstaande ruimteluk 1; het verblijf van 'Jan, Piet-Joris en Corneel' en de zieke familie 'Kauwert' met hond. Ik luisterde heel scherp, maar alles was rustig. Bij ruimteluk 2, het verblijf van de KNIL-militairen, hoorde ik al de mij bekende slaapgeluiden die je ook in de kaserne op een slaapzaal kon horen. De een ligt flink te snurken, de ander ronkte met een diep keelgeluid, wéér een ander mompelde iets onverstaanbaars in zijn droom en nog een ander zorgde voor een 'kentoet' (last van windigheid). "Hatsikidee" mompelde ik. Bij het HDC gekomen, waarvan de roef en dekdeuren open stonden, waar de vrouwen, kinderen, Thomas en 'Zeepoes' verbleven, gonsde het van de rustige slaapgeluidjes. Op het achterdek bij ruim 4 gekomen, waren vijf KNIL militairen, de heren Kairatoo, Leksailalssa, Parinussa, Sopamena, en Manoppo. De

laatste twee van hen zaten op het dek in kleermakerszit te roken naast hun mortieren en brenguns. Ik ging bij de twee militairen op het dek zitten, om ook met hen een sigaretje te roken. Dat waardeerden zij heel erg, waarop de andere drie mannen er ook bij kwamen zitten. Ik heb er vreselijk gelachen om de moppen die er verteld werden, maar ook de serieuze verhalen van thuis kwamen aan bod. Bij die jongens, die trots waren op hun status als soldaten in het KNIL voor Koningin en Vaderland, hoorde ik eenzelfde gedachtegang zoals bij Suitela en Alpassa. Niet alleen hadden zij in hun jeugd al het een en ander meegemaakt, ook hun ouders hadden veel leed ondervonden en de Jap bevochten voor de eer van de Nederlandse vlag. Hun grootvaders hadden onder Van Heutsz gediend. Dat was een andere tijd. Ik zag nu ook aan hen dat ze nu pas snaptten

waarom ik op deze schuit het commando voerde. Door het gesprek maakte ik deel uit van een gemotiveerde groep. Het gevoel van eenheid werd daardoor sterker.

Richling de brug, keek ik nog even in de machinekamer die maar weinig verlicht was. Alex lag daar in een donker hoekje op zijn tnatpatje te slapen. Manuhutu was een of ander machineonderdeel aan het schoonmaken, maar hij zag mij niet. Ik liep dus maar door naar de brug. Het was 00.10 uur, de 21e juli 1950 en die dag was dus nog maar net begonnen.

De vaarwind in mijn gezicht voelde heerlijk aan. Er was nog steeds weinig wind en de temperatuur was die nacht boven de 25'. Simon hing lekker op het wiel en stond een sigaretje te draaien van Van Nelle 'apenhaar'. Dat zal binnenkort wel niet of moeilijk te koop zijn, dacht ik nog, maar



afijn, ze moeten maar zien. Amerikaanse sigaretten zijn er nog in overvloed, maar wat betreft het gewilde 'apenhaar', neemt Van Nelle toch de leiding. Het ruikt ook wel lekker geurig, maar het is mij toch te zwaar om te roken en zo werden mijn gedachten heen en weer geslingerd tussen wat we gewoon waren en de nieuwe wetten die zich aandrongen. "Ja, eerst dit maar", mompelde ik en ik pakte daarop mijn prismakijker.

In noordoostelijke richting zag ik een lichtbaken aan stuurboord, dat was opgesteld op het eilandje Satonda, noordoostelijk van het eiland Moyo. Toen ik gewacht had tot 00.35 uur lagen de lichtbakens van Medang en Satonda op één lijn, met de KOALAS als middelpunt en ik zou dus nog ongeveer tweeënehalf uur op de huidige koers moeten doorvaren, voordat ik mijn koers zou wijzigen na 7 vaaruren op 90° pal oost. Ik raakte weer in gedachten verzonken over datgene wat Papilaya en Pattiwael mij zoeven op het achterdek hadden verteld over die verschrikkelijke gebeurtenissen tijdens de Japanse bezetting van Nederlands Indië... Zij waren beiden nog jong en schoolgaand, toen hun vaders als KNIL-militairen naar een krijgsgevangenkamp in Birma werden afgevoerd. Zij hebben nooit meer iets van hun vaders vernomen. Hun moeders, broers en zusjes werden in een kamp op Java geïnterneerd, waar zij allen bittere ellende en armoede hebben meegemaakt en waar zij dagelijks door de Jappen werden vernederd. Zij moesten bulgen voor de Japanse wachtposten en de Japanse vlag. De vrouwen en meisjes moesten daar werken in de wasserij en in de keukens, terwijl de jongens in de groentetuin moesten werken. Zij waren blij toen de Jap had gecapituleerd maar kort daarna te maken kregen met de Berslap-tijd die geëld werd door Soekarno en Hatta. Van hun studie op school

kwam toen niet veel terecht en later kwam van het Rode Kruis bericht dat hun vaders waren overleden in een kamp in Birma. Ik was toch blij dat ik even met hen had gesproken en hen mijn zienswijze kenbaar had gemaakt, in de hoop hen een hart onder de riem te hebben gestoken.

Ik vroeg mij af hoe mijn lieve ouders in Zullen bij Utrecht over mijn kaapvaart zouden denken wanneer zij hierover zouden vernemen van korporaal Abrahamsen van de Koninklijke Marine. De laatste was een zeer goede kennis van mij, die ook in de buurt van mijn ouderlijk huis woonde. Kort voor mijn vertrek met de KOALAS had ik hem medegedeeld wat mijn plannen waren en omdat hij 'thuis zou varen' (zoals dat in marinetermen heet), had ik hem een pakje meegegeven voor mijn lieve ouders.

Behalve een uitvoerige brief over mijn verzet tegen het onrecht, zat daar ook een zeldzaam mooie Ambonese prauw in. Geheel handgemaakt van kruidnagelen. Een geschenk van mijn grote vriend Alex, voor mijn ouders! Hoe mijn ouders bij het lezen van die brief dachten over mijn kaapvaart met de KOALAS wist ik natuurlijk niet, maar mijn vader kennende zou hij in dezelfde situatie net zo gedacht

en gehandeld hebben als ik nu. Mijn vader in Nederland en 'Paatje' in Soerabaja zouden in denkwijze elkaars evenknie kunnen zijn geweest als zij elkaar gekend zouden hebben. 'Paatje' was immers mijn vader in Indië, die mij corrigeerde bij alles wat ik deed en mijn vader zou dat ook gedaan hebben. Ik was dikwijls op de scheepswerf van 'Paatje' te vinden, werkend aan mijn eigen bootje of praten met 'Paatje'.

'Paatje' had veel langs de kusten gevaren van de kleine Soenda eilanden, Bali, Lombok, Soembawa, Soemba, Flores, Timor en Wetar en kende die route als zijn broekzak. Hij had nog een zeer goede vriend wonen in Bari aan de westkust van Flores en hij had mij een brief meegegeven voor zijn vriend daar, genaamd Lorenzo Emanuel da Costa die districtsbestuurder was van Mangarai. Van oorsprong was hij Timorees in dienst van het Nederlandse bestuur.

'Paatje' had mij een tekeningetje gegeven en verteld hoe die baal er uitzag en had de ankerplaats ook op de zeekaart vermeld. Uiteraard wist Alex ook van die brief en hij stelde prijs op een kennismakingsbezoek aan deze districtsbestuurder waarvoor ik hem wel uit zijn slaap mocht halen, wanneer wij eventueel aan land zouden gaan.



Nieuwe Leden van Verdienste

Voorzitter VOMI Nederland (Leen Noordzij) mocht op woensdag 15 mei jl. tijdens de Algemene Ledenvergadering (ALV) van VOMI Nederland in de Kumpulan op het Landgoed Bronbeek te Arnhem de benoeming van 5 nieuwe **Leden van Verdienste** (L.w. de heren H. Moorlag, H. Pols, P.P.G. Gommers, N. Baan en J. Malipaard) bekend maken.

De heer H. Moorlag werd o.a. gewaardeerd voor zijn grote persoonlijke inzet en betrokkenheid gedurende vele jaren als vicevoorzitter, secretaris en ledenadministrateur van **VOMI Friesland**.

De heer H. Pols werd o.a. gewaardeerd voor zijn

grote persoonlijke inzet en betrokkenheid gedurende vele jaren als penningmeester van **VOMI Friesland**.

De heer P.P.G. Gommers werd o.a. gewaardeerd voor zijn grote persoonlijke inzet en betrokkenheid gedurende vele jaren als voorzitter, ledenadministrateur en sociaal commissaris van de **Vereniging Oud Militairen en Veteranen (VOMEV) Noord-Veluwe**.

De heer N. Baan werd o.a. gewaardeerd voor zijn grote persoonlijke inzet en betrokkenheid gedurende vele jaren als sociaal commissaris en bij afwezigheid van betreffende bestuursleden als (waarnemend) ledenadministrateur en

(waarnemend) secretaris van **VOMI Noord-Holland**.

De heer J. Malipaard werd o.a. gewaardeerd voor grote persoonlijke inzet en betrokkenheid als voorzitter, waarnemend secretaris en voorzitter van de activiteiten commissie van de voormalige vereniging **VOMI Noord-Brabant West**.

Voorzitter VOMI Nederland overhandigde hen de bijbehorende oorkonde, de draagspeld, de plastique en een fraai boeket bloemen voor de partners.



Staan de heer L. Noordzij (voorzitter VOMI Nederland). Zittend v.l.n.r. de heren P.P.G. Gommers, J. Malipaard, N. Baan, H. Moorlag en J.N. Blom. De heer J.N. Blom is voorzitter van VOMI Friesland en heeft bij afwezigheid van de heer H. Pols diens oorkonde en bijbehorende attributen in ontvangst genomen.



Drenthe/ Groningen

Secr. Frans van Dreumel
Oude Hof 16
8435 XR Donkerbroek
Tel. 0516-491953
E-mail:
f.j.vandreumel@outlook.com

Het bestuur van VOMI Drenthe/
Groningen is er trots op dat
zij bijeenkomsten mogen
organiseren voor haar leden.
Op onze laatste bijeenkomst
(de Algemene Ledenvergadering)
met het stamppottenbuffet
mochten we 44 gasten
verwelkomen, een prachtig
resultaat.

Met ingang van april 2019
hebben we 20 leden moeten
uitschrijven omdat zij hun
contributie niet hebben
afgedragen. Zij zullen dit echter
niet meer kunnen lezen omdat
zij nu de "SOBAT" niet meer
in de brievenbus krijgen. Het
aantal leden is nu onder de
100 gekomen. Gelukkig stijgt
het aantal leden dat onze
bijeenkomsten komt bezoeken,
we zitten op bijna 50% van het
aantal leden.

Onze volgende bijeenkomst
is op woensdag 11 september
2019 in de Johan Willem
Frisokazerne te Assen. Aanvang
10.00 uur. U dient zich

hiervoor wel aan te melden.
Bijzonderheden staan op het
formulier "Goed bewaren" dat
u heeft ontvangen.

Mocht u al vakantieplannen
hebben, dan wenst het bestuur
u een fijne tijd toe.

Heeft u nog vragen, bel dan
met uw secretaris Frans van
Dreumel, tel. 0516-491953 of
06-43431264.

Zuid-Holland

Secr. H.H.M. Mergler
De Drentsehof 25 b
2951 VZ Alblisserdam
Tel. 078-6913515
E-mail:
Veteranen26706@ziggo.nl
Soc. Comm. I:
Tel. 078-6195902
Soc. Comm. II:
Tel. 010-4340970

Blijjanten huwelijk

Op 6 mei 2019 vierden de
heer en mevrouw Kuyvenhoven
uit Naaldwijk hun 65-jarig
huwelijksfeest.
Namens het bestuur en de leden
van VOMI Zuid-Holland van
harte gelukgewenst.

Contactmiddag in Lisse

De derde contactmiddag van
2019 zal worden gehouden op
donderdag 22 augustus 2019 in
Restaurant 'De Engel', Heereweg
386, 2161 DG Lisse.

Inloop vanaf 13.30 uur, aanvang
14.00 uur. Ook leden van de
Bond van Wapenbroeders zijn
altijd van harte welkom.

Reünie 2019

Het bestuur nodigt haar leden
(eventueel met partner/
begeleider) uit voor de
jaarlijkse reünie op donderdag
19 september 2019 in de
Van Ghentkazerne (Johan de
Wiltzaal) te Rotterdam. De
uitnodiging hiervoor heeft u
reeds ontvangen.

Indië-herdenking Puttershoek

Op vrijdag 20 september
2019 zal de jaarlijkse Indië-
herdenking bij het monument
op de begraafplaats "De
Essenhof" te Puttershoek
plaatsvinden. Aanvang
herdenking is 14.00 uur.

Noord-Holland

Secr. Nico Baan
Molenwerfslaan 58
2103 TE Heemstede
Tel. 023-5283997 of
06-53554179
E-mail: nbaan@kpnmail.nl
Soc. Comm. Tel. 023-5283997
E-mail: nbaan@kpnmail.nl

Algemene Ledenvergadering 2019

Het belangrijkste agendapunt
van deze vergadering op 3 april
j.l. was het voorstel van het
bestuur om de vereniging per 31
december 2019 te ontbinden.
Na een uitgebreide toelichting
over het waarom van ontbinden
en de consequenties daarvan,
was het woord aan de leden.
Een levendige gedachteswisseling
volgde en het voorstel van
het bestuur werd met grote
meerderheid verworpen.
Van de 24 aanwezige leden
spraken zich 22 leden uit tegen
ontbinding van de vereniging.
Besloten werd om tenminste
nog een jaar door te gaan.

Door de leden werd gevraagd
of er dit jaar nog een bootreis
georganiseerd kon worden. Het
bestuur gaat haar best doen om

deze reis alsnog te realiseren. Wij houden u op de hoogte.

We waren vereerd de burgemeester van Heerhugowaard (de heer A.B. Blase) op onze ALV te mogen begroeten.

Na de geslaagde vergadering was er een prima 'blauwe hap' (verzorgd door Tante Annie) gevolgd door een verloting met muzikale ondersteuning door Piet.

Zeeland

Secr. M.J. Boogaard
Van Raaltestraat 97
4384 GD Vlissingen
Tel. 0118-418641
E-mail: papua@zeelandnet.nl

Op woensdag 20 maart jl. werd onze Jaarvergadering 2019 gehouden in Hotel Van der Valk te Goes.

Aanwezig waren 72 personen, 15 personen hadden zich afgemeld waaronder onze voorzitter de heer F. Smoorenburg (wegens ziekte). Als speciale gast was aanwezig de voorzitter van VOMI Nederland de heer L. Noordzij. Hij gaf een uiteenzetting over het lopende onderzoek "Onafhankelijkheid, Dekolonisatie, Geweld en Oorlog in Indonesië (1945-1950). Dit onderzoek zal nog zeker twee jaar duren.

Het was een gezellige en geslaagde dag afgerond met een uitstekend buffet.

Er zijn 24 leden van de ledenlijst afgevoerd omdat zij hun contributie niet hebben voldaan. Zij ontvangen derhalve ook geen 'SOBAT' meer.

Op 15 augustus 2019 zal er een speciale Indië / Nieuw-Guinea herdenking worden gehouden bij het monument op de begraafplaats te Vlissingen. De gemeente zou het bijzonder op prijs stellen als er een aantal Indië-veteranen bij aanwezig zou zijn.

In verband met de teruglopende belangstelling zal er geen reünie meer worden georganiseerd op Vliegbasis Woensdrecht. Ook zal er dit jaar geen bus worden ingezet naar de Nationale Indiëherdenking op zaterdag 7 september in Roermond.

Friesland

Secr. H. Moorlag, Offemar 48,
8939 CM Leeuwarden
Tel. 058-2800048
E-mail:
henk.moorlag@hotmail.com
Soc. Comm. Tel. 0514-522107

Onze Algemene Ledenvergadering van 9 april jl. ligt al weer achter ons. Er waren 45 personen aanwezig, waarvan er 42 ook van het diner gebruik hebben gemaakt. Onze secretaris had zich weer beschikbaar gesteld voor een nieuwe bestuursperiode en hij werd met algemene stemmen herkozen. Het laatste agendapunt was: Wat is het standpunt van VOMI Friesland met betrekking tot het Indië Monument in het Rengerspark te Leeuwarden nu daar steeds minder mensen bij de herdenking aanwezig zijn. De algemene tendens is om het monument te laten rusten net zoals de Indië en Nieuw-Guinea veteranen die ons al zijn voorgedaan. Dit betekent dat er over enkele jaren geen herdenkingen meer zullen plaatsvinden, alleen een stil monument dat ons blijft herinneren aan het leed dat is geleden door de Indië en Nieuw-Guinea militairen. En het blijft een plaats waar de nabestaanden kunnen blijven herdenken. Dit onderwerp zal de komende jaren wel vaker op de agenda staan.

De contributie blijft gehandhaafd op € 17,50 (waarvan wij € 10,00 afdragen aan VOMI Nederland en daar krijgt u dan de "SOBAT" voor).

Voor de jaarlijkse bootreis op vrijdag 21 juni a.s. krijgt u nog een uitnodiging toegezonden.

Limburg

Secr. M.E.H. Dols
Heerlenerweg 47
6132 CL Sittard
Tel. 046-4522739
Mobiel: 06-10660039
E-mail: marlie.dols@home.nl
Soc. Comm. Tel. 077-3822592

Jaarvergadering 2019

Op 9 april jl. heeft te Kessel-Eik de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering plaatsgevonden. Het aantal aanwezigen was 27 incl. partners/echtgenoten, waaronder ook twee Belgische leden. Nadat de voorzitter iedereen welkom had geheten, werd een moment stilte in acht genomen om de acht leden die het afgelopen jaar zijn overleden, te gedenken. Dat zij rusten in vrede.

De penningmeester bracht de vergadering op de hoogte van de financiële stand van zaken per 31 december 2018 en 6 april 2019, waarna een lid van de kascontrolecommissie de vergadering voorstelde het bestuur decharge te verlenen voor het over het boekjaar 2018 gevoerde financiële beleid, hetgeen unaniem werd aangenomen. Ook het jaarverslag en de activiteitenkalender 2019 werden goedgekeurd. Na het officiële gedeelte was er de traditionele tombola en werd de middag afgesloten met een warm en koud buffet.

Reünie te Kessel-Eik

Vergeet u de reünie van 14 juni a.s. niet? De kosten hiervoor zijn zoals gebruikelijk € 5,00 p.p. Opgeven kan tot 9 juni 2019 bij de secretaris.

Contributie 2019

Een 20-tal leden heeft de contributie (€ 15,00) nog niet voldaan. Zij worden verzocht

dit zo spoedig mogelijk te doen op bankrekeningnummer NL16 INGB 0006 7297 86 ten name van VOMI Limburg. Niet tijdige betaling heeft uitschrijving als lid tot gevolg en u ontvangt dan ook geen "SOBAT" meer.

Binnenland

Secr. K.J. Orsel
Van Hobokenhaven 63
2993 HH Barendrecht
Tel. 0180-611612
E-mail: klaasorset@live.nl
Soc. Comm. Tel. 0341-254231
E-mail:
ppg.gommers@kpnmail.nl

Contactpersonen voor de regio
Overijssel zijn de heren
J. Oldenbeuving (0572-358947)
en A.W. Scholten (038-4216205).

Contactpersonen voor de regio
Utrecht / 't Gooi zijn de heren
A. Mouwen (030-6951179) en
R.L. Dorrestijn (06-45652874).

Contactpersonen voor de regio
Noord-Brabant Oost
zijn de heren
F. Heldendaat (040-2025055)
en
H. Withoos (040-2534660).

Contactpersonen voor de regio
Noord-Brabant West
zijn de heren
A. Roodenburg (0165-323490)
en
P.N. Welten (0165-312816).

Contactpersonen voor de regio
De Veluwe
zijn de heren F.T. Dürst Britt
(0578-691646)
en
A.F. Steenkist (0341-423201).

Van de penningmeester
Ondanks herhaalde verzoeken en een herinneringsbrief blijkt dat een groot aantal leden de jaarlijkse contributie nog steeds niet heeft betaald. Ik verzoek deze sobats dan ook vriendelijk om de jaarlijkse contributie ad € 15,00 over te maken op bankrekeningnummer NL88 ABNA 0474 0840 51 t.n.v. VOMI Binnenland o.v.v. 'Contributie 2019'. Geen tijdige betaling heeft uitschrijving als lid tot gevolg en u ontvangt dan ook geen "SOBAT" meer.

Contactpersonen van de regio's
Een vriendelijk verzoek aan de contactpersonen van de regio's om het nieuws van hun regio uiterlijk 17 juni 2019 in

te dienen bij de secretaris (de heer K.J. Orsel) voor publicatie in het augustusnummer van de "SOBAT".

Canada

Veterans meeting / annual picnic 2019

Notice to all veterans living in Ontario, Canada.

We hope to have our annual picnic again on Wednesday July 10th 2019 at the Grand River Conservation Park in Rockwood, ON.

Please bring your partner and any veteran who might not be able to drive themselves. As usual tell the attendant at the gate you are Veteran and come to the Pavillion area. Hope to see many there. We like to start around 10.00 a.m.

George Lodder, e-mail:
georgelodder27@gmail.com
519 835 8295

**75 JAAR
VRJHEID**

Nieuwe Leden

Naam	Woonplaats	Onderdeel
Strik-de Vries, S. Mevr. Coeleman, E.	Dokkum Opgimbie (België)	---



SOBAT

In Memoriam

Met grote eerbied en in gepaste vorm brengen wij een laatste Ere-saloot aan:

Naam	Voort	Woonplaats	Onderdeel
Belonje,	C.J.W.	Gouda	3 HUPVA
Beurskens,	P.C.	Tegelen	2-13 RI
Brok,	J.C.	Elshout	4-6 RI
Dis, van	D.A.H.	Sommelsdijk	KL
Dhaeze,	W.	Roosendaal	IBW
Giffen, van	D.F.	Hilversum	
Hoogendoorn,	T.	Maarsse	5-2 RI
Jonge, de	A.	Dordrecht	1-2-5 RI
Keecken, van	M.C.	Noordwijkerhout	5 GRG
Koele,	G.	Nunspeet	KMar
Kulper,	G.	Opeinde	5-1 RI
Krãmer,	H.	Tilburg	3-3 RI
Lange-Attema, de Mevr.	J.	Zurich	
Leeuwen, van	J.C.	Delft	LLUA NNG
Matenaar,	P.	Haarlem	
Miert, van	H.J.C.	Breda	2-7 RVA
Mosk-Gils van, Mevr.	C.Y.	Soest	
Okkers,	J.	's-Gravendeel	3 RS
Planting,	E.	Leeuwarden	4-9 RI
Riezenbos,	G.E.	Harskamp	7 GRPI
Roosmalen, van	A.	Veghel	1-8 RVA
Sanders,	J.G.M.	Berghem	KLu
Slooten-Cardinaal, Mevr.	C.	Heerlen	
Spriensma,	T.	Menaldum	KM
Spruit,	C.A.A.	Sassenheim	43 RVA
Steinmann,	T.A.	IJsselstein	43 ZMC
Teeffelen, van	B.J.H.	Dreumel	5-6 RI
Teijken,	N.J.C.	Hengelo	4-5 RI
Verweij,	A.	Herwijnen	6 GRG
Visscher-Matthezing, Mevr.	J.N.	Assen	
Vooijs-Janszen, Mevr.	C.	Gouda	
Willemsen,	J.W.M.	Elten-Leur	
Wolters,	A.	Aduard	1-2 RI en KNIL
Woudstra,	H.	Leeuwarden	4-9 RI
Zoontjes,	C.R.J.	Beverwijk	3 GRG
Zuurmond,	A.	Den Haag	ANK

Met ons aller welgemeend medeleven en dat de liefde en de warmte van uw naasten U de moed en kracht geven dit zware verlies te dragen.

SOCIAAL COMMISSARISSEN



**Voorzitter/secretaris Sociale Commissie
Budgethouder Fonds Sociale Zorg (FSZ)**
Theo H.A. Rump
Albatrosstraat 14
2352 EG Leiderdorp
Tel. 071-5416936
E-mail: Theorump@gmail.com

Coördinator monumenten
Ger de Jong
Rozenlaan 41
2995 AS Heerjansdam
Tel. 078-6771902



SOCIAAL COMMISSARISSEN

Drenthe-Groningen

Frans van Dreumel
Oude Hof 16
8430 XR Donkerbroek
tel. 0518-49 19 63
f.vandreumel@outlook.com

Friesland

Hans N. Blom
Tjalka v.d. Welstraat 24T
8723 CA Koudum
tel. 0514-52 21 07

Limburg

H.A.M. van Heeff
Past. Stassenstraat 44
5921 CV Venlo
tel. 077-3822592
hermanvanheeff@online.nl

VOMI Binnenland

Paul P.G. Gommers
Alb. Neuhuyslaan 23
8072 HJ Nunspeet
tel. 0341-254231
ppg.gommers@kpnmail.nl

Regio Noord-Brabant West

De heer P.N. Weitan
tel. 0165-312818

Zuid-Holland

W.A.J.K. (William) Roza
Heemraadstraat 9
3131 VG Vlaardingen
tel. 010-4340970
w.roza3@kpnolanet.nl

Noord-Holland

Nico Baan
Molenwerfslaan 58
2103 TE Heemstede
tel. 023-6283997
nbaan@kpnmail.nl

Zeeland

Marcel J. Boogaard
Van Raaijstraat 97
4384 GD Vlissingen
tel. 0118-418641
popus@zeelandnet.nl

Regio Overijssel

De heer J. Oldenbeuving
tel. 0572-358947

Regio De Veluwe

De heer F.T. Dorst Britt
tel. 0578-691646

Mevr. D.P. (Ineke)
van Gandaren
Vlaamsestraat 11
3332 EM Zwijndrecht
tel. 078-6195902
igen@online.nl

Regio Utrecht't Gooi

De heer A. Mouten
tel. 030-6951179

Regio Noord-Brabant Oost

De heer F. Haidendaal
tel. 06-48229197

FONDS SOCIALE ZORG

Budgethouder Theo H.A. Rump, adres zie boven

VOM (Noord Veluwe/Oostelijk Flevoland)

Paul P.G. Gommers
Alb. Neuhuyslaan 23
8072 HJ Nunspeet
Tel. 0341-254231
E-mail: ppg.gommers@kpnmail.nl



SOCIALE COMMISSIE VOMI Fonds Sociale Zorg

Draag bij aan de herkenbaarheid van de VOMI en draag daarom ons borstembleem en de VOMI stropdas bij alle officiële VOMI gelegenheden.

Artikelen zijn te verkrijgen via de VOMI stand of via bestelling:

VOMI Borstembleem	€ 11,00	VOMI manchetknopen, per paar	€ 10,00
VOMI Stropdas donkerblauw/ donkerrood	€ 11,50	Draaginsigne Veteranen (klein model)	€ 8,00
VOMI Condoleancekaart	€ 1,25	OVW draaginsigne met surete verguld en inclusief ministeriële beschikking	€ 7,50
Draagspeld Witte Anjer	€ 2,50	1.50 meter rood, wit, blauw lint (met opdruk VOMI en logo)	
Demobilisatie speld (zilver, origineel)	€ 8,00	voor opmaak bloemstukken	€ 9,00 per lint
VOMI kruidenbitter	€ 10,00		
Speld met VOMI logo (goudkleurig)	€ 5,00		
VOMI-cap	€ 10,00		
VOMI pillendoosje	€ 2,50		
VOMI pennenset	€ 12,50		

Prijzen zijn per stuk en bij elke bestelling worden voor verzending de portokosten berekend.

De artikelen zijn te verkrijgen in de VOMI stand of bij:

Theo Rump, Albatrosstraat 14, 2352 EG Leiderdorp, tel 071-5416936.

Via @mail: theorump@gmail.com

Budgethouder: Rekeningnummer NL61 INGB 0006 1318 44 ten name van VOMI Nederland/Fonds Sociale Zorg te Leiderdorp